

wobroczić. To je tež jedyn wošebny Poczińk tych Kšcheszijanow, kotryž tudy jara wošoko kwaleny budže. To pak neje tak mjenene, so zyl jedyn jeno tedom mjerny rje-facž, dyž so dwaj bijetaj, rubataj, a kalataj, so by bes neju bjezat, Mjer sczinił a jeju ro-sno roštornył.

Tuton Poczińk može a dyrbi so wopofa-facž wewšitkich Schtantach, a bewšitki-mi Ludžimi, so by so Mjew wotwobrocził a so k Jednoczi pomhato. My widžimy, so we jenym Domi Muž a Žona schudžom prawje pschesjene nejstaj; schto pak ma Gžert pschi tym czinič? Temu je to lubošna Na, dyž won bes Mandželskimi Nejednotu wu-sbudzić može. Pschetož tak ma won tawšent a sašo tawšent Pucžow, schelke Nesbožje na-czinič. Tehodla schčuje a wabi won, so by žadyn temu drubemu žane Słowečko ne-pschemelčat. A tak dže temu Žadlawzej po jeho Woli a Žadanju. Ale schto praji Křy-stus? Ty Mužo, a ty Žona, byli ty moj Wucžomnik, da wedž, so moji Wucžomnižy mjerni Ludžo su, woni so radži nešwarja, nehadrja, ani neklija. A hacž jich runje drudy Mjew pschekwata, so jim neprawe Słowo wuskoczi, da so woni tola smolom sašo dopomnja, dadža sebi žel byč, a pro-zuja so, kak bychu tu Wjez sašo na dobry Pucž a k Jednoczi pschinešli. Tak czin ty tež, nedawaj Skladnoš, so by Slobota bes waju pschischa, prozuj so, so by Jedno-ta sašo wobnowena a wobtwerdžena byla. Tak cziniš ty, jako Kšcheszijan, a by sbož-ny Gžlowek; pschetož ty by Džeczo Bože.

To je Gžerta Wajchnje, so rad Nejedno-tu nacžini; pschetož won je Mordar, a Ne-pschecžel teho Žiwenja. Po tajkim jeho Wajchnju czinja jeho Džeczi, kotrež so rade šwar-ja, hadruja a Nejednotu nacžinja. Ale taj-žy Ludžo nešlusheju do Božeho Kralestwa. Tehodla laježe, zecže, wy moji Wucžomnižy a prawe Džeczi Bože byč, da bydže mjer-

ni; poduščeže Mjew a Nejednotu, džež mo-žeče; nešwarče sašo, nekliče sašo; wo-pomneče: Dobre Słowo namaka dobre Mjesto. Tak dyrbi Sbožje a Žonowanje pola was byč; pola tych pak, kotřiž k Neje-dnoczi Skladnoš dawaju, dyrbi lute Ne-sbožje byč. Kajž my na tej nepošluschnej gromocziwej Gželedzi widžimy, so hewak niczo nemože, hacž so jeno kajž Pšy a Kocž-ki romadžje kušacž a drapacž, a žadyn nochže drubemu Słowečko pschepuščežicž. Kocž-dy ze sašo šwaricž, sašo klecž a sašo bicž. To je Snamjo, so tajžy niz Bože, ale teho Gžerta Džeczi su, dofelž tak po jeho Wajchnju czinja, na Šwarenju a Memjeri Wo-šelje maju.

Dyž pak tuton Poczińk we domšazym Schtanczi tak wulžy nusny je, kak wele nu-snišchi nebudže won we Kneštwi a wošofich Schtantach, so by je k Mjeweje newabili, ale wulkim Knežim, tak wele hacž jeno možno je, k Gžichomnošzi a k Mjerej Skladnoš da-wali. Pschetož džež wulka Mžoz je, tam prozuj so Gžert najbole, so by Memjer na-cžinił. Tehodla by derje treba bylo, so bychu tute Słowa we Knežlijach schitkich Šjeršch-tow a radnych Stwach štafe: Sbožni su czi Mjerni, pschetož woni budža Bože Džeczi menowani, tak so bychu so tajžy Ludžo we wulkich Wjezach dopomnili, Gžer-tej Robotu necžinili, a k Memjerej nepomha-li, dyž k Mjerej radžicž a pomhacž dyrbja.

Kajž Podjanszy dženšnišchi Džen šwjeru czinja, kotřiž bes Pschecžacža Kralow a Šjeršchtow nucža a wabja, so dyrbja so Wlecža pschimacž, a našchu Žyrkej wurodo-wacž; tak so bychu šawnje pokajali, so Džeczi teho Memjera su, kotrež po šwojim Wotzu tym Gžeczi czinja, a radšo k Memje-rej, k štrejšlecžu a k Młodarštwu, hacž k Mje-rej a k Jednoczi radža. To su nesbožni Ludžo a budža šwoju Sdu wšwojim Gžajnu derje namafacž; na tym nezwyšluj ničto.